№ 23 (355). Rok III. Warszawa, 28 stycznia 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonpareiu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 20 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 23-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO:

Za przekroczenia sanitarne w związku z Rozp. Komisarza Rządu z dnia 30-go grudnia 1921 r.

Właściciele domów:

Rajfeld Lejzor 2000 mk., Haskelberg Dawid 2 dni ar., Walersztejn Abram 3000 mk., Hancman Marja 3000 mk., Endelman Owsiej 3000 mk., Klawe Stefan 3000 mk., Neuman Salomon 3000 mk., Fajnbluch Szyja 3000 mk., Hartwing Czesław 3000 mk., Wąchockier Bajrych 3000 mk., Bobkowska Bronisława 3000 mk., Barwich Karol 3000 mk.

Lokatorzy:

Wajntraub Hersz 1000 mk., Majzner Aleksander 3000 mk., Lewandowski Franciszek 1000 mk.

Administratorzy:

Jastrzębski Józef 3000 mk., Glatsztejn Mojżesz 3000 mk., Nadelski Bronisław 3 dni ar., Goldfeil Zygmunt 3 dni ar., Cynamon Michał 3000 mk., Jurewicz Albin 3 dni ar., Szmidt Moszek 3000 mk., Wrzosek Ludwik 3000 mk.

Dozorcy domów:

Kwieciński Bolesław 500 marek, Warda Marja 500 mk., Trakul Władysław 500 mk., Regulanty Józef 3 dni ar., Dozorca domu 1000 mk., Dozorca domu 1000 mk., Krzysztofik Łukasz 3 dni ar., Dozorca domu 1000 mk., Dozorca domu 1000 mk., 5 dozorców po 1000 mk., Dozorca domu 500 mk., Stępniewski Leon 1000 mk., Midzio Antoni 500 mk, Trzemski Józef 1000 mk., 3 dozorców po 1000 mk.

UNIEWAŻNIENIE

zaginionych blankietów kart zwolnienia

Unieważniam 17 czystych blankietów „Kart Zwolnienia" z odbitkami okrągłej pieczęci z orlem i napisem „Powiatowa Komenda Uzupełnień Grodno Grodzieńskiego p. p." i z numerami, w górnym prawym rogu blankietu: 839, 840, 841, 865, 866, 867, 868, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878 i 879.

Wyżej wymienione blankiety zaginęły, względnie zostały skradzione w Komisji przeglądowo-lekarskiej w Słominie.

Każdego kto posiadałby jedną z tych kart odpowiednio wypełnioną należy oddać w ręce policji państwowej.

Szef Departamentu X
(—) HUBISCHTA
Generał pporucznik.

USTAWA

z dnia 10 stycznia 1921 r.

o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych.

Art. 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za studja wyższe, przyznany urzędnikom państwowym, pracownikom kolei państwowych, funkcjonarjuszom policji państwowej, profesorom szkół akademickich, nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich, ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych oraz dyrektorom szkół zawodowych, na zasadzie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431, 432, 433 i 435) zmieniać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150 (stupięćdziesięciu).

Art. 2. Dodatek za studja wyższe, przyznany nauczycielom i dyrektorom państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorom szkół, nauczycielom w średnich szkołach zawodowych jakoteż dyrektorom szkół zawodowych oblicza się na podstawie płacy zasadniczej tego stopnia służbowego, wedle którego, otrzymują powyżsi pracownicy dodatek drożyźniany.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrami Kolei Żelaznych, Spraw Wewnętrznych Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, o ile chodzi o byłą dzielnicę pruską — Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Marszałek:
Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski.

Minister Skarbu
Michalski.

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Sikorski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *St. Downarowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
A. Ponikowski.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego
z dnia 22 grudnia 1921 roku

o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Na podstawie art. 2 p. 9 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 63 poz. 371) oraz dekretu z dnia 7 go lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 161) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość opłat, objętych taksą za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku wydaną dnia 28-go lipca 1919 r. przez Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 422) zostaje podwyższona pięćdziesięciokrotnie t. j. o 4900%.

§ 2. Badania produktów żywności i przedmiotów użytku, wykonywane na zlecenie sądów w przypadkach, gdy próby nie ulegają zakwestjonowaniu lub gdy opłaty nie są przez sądy ściągnięte — zostają od opłat zwolnione.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:
(—) *Chodźko.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 24 grudnia 1921 r.

o zniżeniu opłat za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji oraz przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 roku (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211) oraz w uzupełnieniu części I rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1920 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. 1921 r. Nr. 1, poz. 2), którego moc obowiązująca rozciągnięta została na terytorjum b. zaboru austrjackiego rozporządzeniem z dnia 14 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 154), zarządza się co następuje:

§ 1. Od opłat zasadniczych za legalizowanie narzędzi mierniczych, posiadających niewygasłą cechę legalizacyjną, które pozostały na składach fabrycznych i bez dokonania jakiejkolwiek przeróbki, zgłoszone zostały przez wytwórców do ponowienia pierwszej legalizacji, udziela się zniżki, wynoszącej 50% stawek obowiązujących opłat zasadniczych.

§ 2. Od opłat zasadniczych za legalizowanie narzędzi mierniczych, zgłoszonych przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne, może być udzielona zniżka, nie przewyższająca 50% stawek, obowiązujących opłat zasadniczych. O udzieleniu zniżki każdorazowo decyduje Główny Urząd Miar.

§ 3. Opłaty dodatkowe, przewidziane w części I obu powołanych rozporządzeń, w wypadkach, wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, pobiera się w wysokości normalnej, na podstawie odnośnych opłat zasadniczych bez ulgowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Henryk Strasburger.*

DZIAŁ POLICYJNY.

Podwyższenie nagród za przyczynianie się do zwalczania tajnego gorzelnictwa.

Komendant P. P. podaje do wiadomości okólnik Min. Skarbu z dn. 28-VI-1921 w przedmiocie podwyższenia nagród za przyczynianie się do zwalczania tajnego gorzelnictwa: „Niebawem ogłosi się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu rozporządzenie o znacznem podwyższeniu nagród za przyczynianie

się do zwalczania tajnego gorzelnictwa.

O tem zawiadomią Izby Skarbowe bezzwłocznie podległe organy Kontroli Skarbowej, oraz odnośne Komendy Policji Państwowej.

Zarazem przypomina się Izbom Skarbowym okólnik Ministra Skarbu z dn. 15-XII-1920 r. L. 68387, dotyczący kwartalnego przekładania wykazów tych nagród, oraz poleca się aby Izby, skoro tylko gotowe będą wykazy z przyznaniem nagród za wypadki wykrycia tajnych gorzelni w całym roku 1921, podały tu ogólną kwotę tych nagród". (R. Dz. nr 1768).

Załatwianie spraw, dotyczących interwencji obcych poselstw w Polsce.

Poniżej podany okólnik Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5-XII-1921 r. za Nr. Pr. 3740, Komendant P. P. podaje do wiadomości Kierownikom Urzędów podwładnych Kom. Okr. celem ścisłego zastosowania się:

„Ponieważ Ministerstwo Spraw Zagranicznych żali się, że sprawy interwencji obcych poselstw w Polsce, które Ministerstwo Spraw Zagranicznych załatwia w porozumieniu i przy pomocy urzędów centralnych, zalegają zbyt długo w tych urzędach, co wpływa nader ujemnie na opinję obcych o wewnętrznej organizacji władz i urzędów polskich, przeto poleca się, aby wszelkie sprawy, dotyczące interwencji obcych poselstw w Polsce, przekazywane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych traktowane były jako pilne i załatwiane z jaknajwiększą dokładnością i szybkością. (R. Dz. nr. 1768).

Pochwała.

Komendant P. P. udzielił pochwały post. 3 kom. Szczepanowi Paskowi — za energję okazaną przy gaszeniu pożaru, posterunkowym 1 kom. kol. Mikołajowi Sandomierskiemu. Leopoldowi Kulikowi i Władysławowi Twardowskiemu—za gorliwe pełnienie obowiązków służbowych. (R. Dz. nr. 1769).

Mianowanie członków Komisji Dyscyplinarnej.

Pan Komendant Główny P. P. postanowieniem z dnia 11-go stycznia 1922 r. na zasadzie art. 12 przep. dyscypl. dla P. P. zamianował na rok 1922 w charakterze członków Komisji Dyscyplinarnej dla niższych funkcjonarjuszów Okr. VI Nadkomisarzy: Władysława Dąbrowskiego i Jerzego Porazińskiego, oraz w charakterze zastępców, Nadkomisarzy: Henryka Gostyńskiego i Gustawa Lichtensteina. (R. Dz. nr. 1759).

Oczyszczanie chodników z grud lodowych.

W związku z panującemi od kilku dni mrozami na wielu chodnikach miasta utworzyły się grudy lodowe, które powodują częste wypadki poślizgnięć, połączonych niejednokrotnie z obrażeniami cielesnemi przechodniów.

Przypominając zatem zarządzenia swoje, podane w p. 6 Rozkazu Dziennego № 1719 z dnia 25 listopada 1921 r., Komendant P. P. poleca Kierownikom komisarjatów zarządzić i dopilnować przez podwładne organy, aby wspomniane zlodowaciałości były przez dozorców domowych natychmiast usunięte oraz chodniki i jezdnie dla uniknięcia wypadków posypano piaskiem lub popiołem. (R. Dz. nr. 1769).

Spisy lombardów.

W związku z okólnikiem Komisarjatu Rządu przesłanym Komisarjatom P. P. w dniu 7-XII-1921 roku Komendant P. P. poleca Kierownikom komisarjatów 2, 4, 7, 9, 11, 12, 13, 19, 21, 22, 23, 25 i 26 przesłać do Komisarjatu Rządu w terminie jaknajszybszym spisy lombardów na zastawione ruchomości.

Zawiadomienia negatywne obowiązują. (R. Dz. nr. 1769).

KRONIKA.

DZIECI REPATRJANTÓW.

Liczba repatrjantów, potrzebujących opieki, szczególniej dzieci, zwiększa się codziennie.

Schroniska, zorganizowane przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, nie są w możności pomieścić wszystkie dzieci-sieroty, któremi zachodzi potrzeba zaopiekowania się.

Ponieważ ciężar wydatków na opiekę nad repatrjowanymi nie może obciążać wyłącznie Skarbu Państwa, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wzywa wszystkie instytucje społeczne do przyjmowania dzieci-sierot do swych zakładów.

Instytucje, które będą mogły zaopiekować się dziećmi, winny przesłać zawiadomienia do Województw o liczbie dzieci, jaką mogą przyjąć. W razach wyjątkowych Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej może instytucjom takim przyjść z pomocą w utrzymaniu przyjętych dzieci.

ZGŁOSZENIA PRETENSJI.

Komisja Rewindykacyjna przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym (Jasna 8) niniejszem podaje do wiadomości, że wobec konieczności ostatecznego ustalenia cyfry pretensji Polski do Rzeszy Niemieckiej z tytułu Art. 238 Traktatu Wersalskiego w zakresie zabranych maszyn, instalacji fabrycznych, kabli, przewodników, pasów, lin, skóry technicznej i t. p.—termin podawania zgłoszeń upływa z dniem 1 marca 1922 r., poczem żadne zgłoszenia przyjmowane nie będą i do pretensji Polski z tytułu Art. 238 nie zostaną włączone.

ZARZĄDZENIE SANITARNE

W dn. 22 23 i 24 stycznia r. .b Nadzwyczajny komisarz do spraw repatrjacji, Wł. Grabski oraz minister zdrowia dr. Chodźko zwiedzali Brześć Litewski, Łuniniec, Mikaszewicze i Baranowicze. Wszędzie zajęto się rozszerzeniem miejsc w szpitalach dla epidemicznych oraz zwiększeniem pojemności etapów na wiosnę z oddzieleniem zupełnem części brudnej od czystej W Baranowiczach nadzwyczajny komisarz do spraw repatrjacji wykreślił na miejscu nowy plan oddzielenia repatrjantów, przybywających na etap, tak, by repatrjant inaczej, jak przez łaźnie. nie mógł się przedostać do etapu. Przed odjazdem z etapu repatrjant winien być powtórnie w łaźni. Okazało się możliwem, bez żadnych kosztownych urządzeń, tak sprawy dezynfekcji w Baranowiczach postawić by żaden repatrjant stamtąd nadal z wszami do kraju nie wracał.

PRZECIW PRZECIĄŻANIU MŁODZIEŻY SZKOLNEJ.

Ministerstwo wyznań religijnych i wychowania publicznego rozesłało do kuratorów nowy okólnik podpisany przez wice-ministra Łopuszańskiego, zwracający się przeciwko powszechnemu obecnie przeciążeniu pracą naszej młodzieży szkolnej.

Okólnik zawiera wiele środków przeciwdziałających tej bolączce: zaleca racjonalny rozkład pracy i zadań, unikania gromadzenia się trudności w niektórych tygodniach lub okresach roku szkolnego; podkreśla konieczność prowadzenia wykładu w ten sposób, któryby pociągnął do współpracy całą klasę.

Okólnik ze szczególnym naciskiem podkreśla konieczność nieprzeciążania młodzieży szkolnej pracami domowemi, w szczególności unikania zbytecznych przepisywań i t. p. Jednocześnie poleca nauczycielom notowanie w dzienniku szkolnym domniemanego czasu, potrzebnego na przygotowanie lekcji z każdego przedmiotu uczniowi średnio zdolnemu.

Punkt 5-ty okólnika zasługuje by go przytoczyć „In extenso".

W każdej klasie należy na jeden dzień tygodnia zadawanie prac domowych ograniczyć do minimum, a to dlatego, ażeby w przeddzień dyrekcja szkoły w porozumieniu z nauczycielem ćwiczeń cielesnych mogła zorganizować dla tej klasy odpowiednie do pory roku popołudniowe zabawy i gry ruchowe, jako zajęcia obowiązkowe. Do tych celów wykorzystać można dziedziniec szkolny, wolny plac lub większe boisko w ogrodzie publicznym. Udział innych nauczycieli w tych grach i zabawach Ministerstwo uważa za bardzo pożądany.

Pozostałe punkty zalecają oględne promowanie uczni, mające na celu dopuszczanie do wszystkich klas młodzieży tylko należycie przygotowanej: redukcje języków obcych i wreszcie ciągły kontakt z młodzieżą lekarzy szkolnych, którzy najbaczniej są wstanie skonstatować skutki przeciążenia i przemęczenia.

Okólnik powinien z czasem znakomicie poprawić stan duchowy i fizyczny naszej młodzieży szkolnej.

Redaktor J. Piewiński.

Drukarnia F. Sysawiem i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-30.